

Rasmussen (Gylling): Det er jo nu fjerde Gang, det høje Ting beskæftiger sig med denne Lovgivning, og Forholdene er desværre af den Art endnu, at man maa sige, den er nødvendig endnu en Gang; jeg skal derfor paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til Gennemførelsen af Lovforslaget. Jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorfor man fra anden Side drager storpolitiske Forhold ind i Debatten om denne Lov; det ligger jo ikke for her, saa jeg finder ikke Anledning til at optage en Diskussion om disse Forhold ved denne Lejlighed, men vil blot anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

J. S. Foget: Ingen Lov har bedre end denne været i Stand til at understrege det gamle Ord om, at det er dyrt at være fattig. Denne Lovgivning er vel ogsaa fra først af gennemført mere for at sikre Jordens Tilsaaning end for at hjælpe Landmændene. Gennem de fornyede Vedtagelser af Loven er Kreditors Stilling stadig blevet forbedret, hvilket i og for sig kun kan være af det gode, naar blot Misbrug kan udelukkes. Vi maa derfor fra vor Side give Tilslutning til, ikke alene at Loven gennemføres, men ogsaa at Kreditor sikres, saaledes at de daarligst stillede Landmænd ogsaa vil være i Stand til at faa Laan herefter, men vi maa meget anmode om, at der til Gengæld indføres saadanne Bestemmelser, at Debitor sikres mod Overgreb.

Jeg har faaet Meddelelse om et Tilfælde, hvor den laantagende Landmand ved Misvækst og senere Haglbyger kom i den Situation, at han knapt kunde inddække sit Høstpantebrev med sin samlede Avl. Det var ikke Kreditors Skyld, at der kom Misvækst og Haglbyger, men Eksemplet viser, at det i dette Tilfælde — som i alle andre — blev Landmanden, der maatte tage hele Tabet, medens Købmanden opnaede, hvad jeg vil kalde en urimelig Pris for sine Varer. I et andet Tilfælde kørte Kreditor bort med baade tærsket og utærsket Korn, paa Trods af at Landmanden tilbød og ønskede at tærske det færdigt. Jeg har i min Lomme en Afregning fra sidste Aar, 1935, hvorefter Manden har maattet betale 12½ pCt. i Rente for 6 Maaneder mod Pant i Høsten ifølge nærværende Lov, og hvorefter han havde betalt følgende Priser for Kunstgødning: Superfosfat 6 Kr. 90 Øre, Kalksalpeter 16 Kr. 90 Øre, Kali 12 Kr. 70 Øre. I samme Maaned, Maj, sidste Aar har disse Varer efter for mig foreviste Afregninger været udbudt til henholdsvis 6 Kr. 05 Øre, 15 Kr. 75 Øre og 11 Kr. 55 Øre. Det er altsaa en ret antagelig Overpris, man har

givet, samtidig med at han har maattet betale 12½ pCt. i Rente for at have dette Laan i 6 Maaneder. I et andet Tilfælde havde en Mand givet 18 Kr. for Byg, og efter Høst kunde Købmanden kun tilbyde ham 9 Kr. for den samme Byg af ny Høst.

Disse Eksempler maa være tilstrækkelige til at belyse de Ulemper, som klæber ved Loven, og som jeg meget indtrængende henstiller der maa blive raadet Bod paa ved den Lov, der nu skal vedtages. Jeg kunde tænke mig, at man i § 2 indføjede den Bestemmelse, at Prisen paa Varer, solgt efter nærværende Lov, ikke maa overstige den Pris, der i almindelig Handel betales for tilsvarende Varer. Endvidere bør der indføres en Bestemmelse om, at hvis der sælges Stamsæd efter denne Lov, maa dette udtrykkeligt bemærkes i Pantebrevet, og Sælgeren skal da være forpligtet til at inddække sin Fordring ved at modtage Sæd af ny Høst til en Pris, der nogenlunde staar i Forhold til den Pris, der er betalt for Stamsæden. En saadan Bestemmelse vilde kun være i Overensstemmelse med, hvad der er gældende i almindelig Handel. Endelig bør den Bestemmelse indføres, at der ikke paa noget Tidspunkt maa tages mere i Rente, end hvad der svarer til 6 pCt. p. a. For at gøre disse Bestemmelser effektive maa Bødestraf indføres for Overtrædelse, og Bøden maa staa i Forhold til den samlede Salgssum. Jeg tillader mig indtrængende at henstille til den højtærede Minister og til det Udvalg, der skal beskæftige sig med Lovforslaget, at tage Hensyn til det af mig her fremførte.

Sluttelig vil jeg benytte Lejligheden til at fastslaa, at den højtærede Minister ved dette Lovforslags Fremsettelse direkte erkender, at de økonomiske Forhold for Landbruget ikke er saa gode, som man fra visse Sider ynder at hævde. Jeg vil udtale det Haab, at man i denne Erkendelse ogsaa tør se et vist Tilsagn om, at man vil gaa ind i et positivt Arbejde for at skaffe Landbruget dets økonomiske Ligeret tilbage. Dette være ikke fremført alene over for den høje Regering, men ogsaa over for de gamle Oppositionspartier. Landbruget har ikke længere Raad til kun at gaa efter Principper, det har allerede alt for længe maattet vente paa Realiteter.

Oluf Pedersen: De Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Fibiger fremsatte, var jo meget interessante. Man fik det Indtryk, at man nu fra den Side var ved at ville bebrejde Regeringen, at den var gaaet ind